

Vergaderjaar 2007–2008

29 675

Zee- en kustvisserij

Nr. 42

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwaliteit

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 juni 2008

Ik heb op 5 juni met vertegenwoordigers van de kottersector, het Wereld Natuurfonds Nederland, Stichting de Noordzee en het Productschap Vis een maatschappelijk convenant gesloten. In dit convenant hebben de ondertekenaars op een aantal belangrijke thema's hun gezamenlijke ambities vastgelegd en daar concrete afspraken over gemaakt.

Ik beschouw het convenant ook als uitvoering van de motie-Jacobi-Koppejan (31 200 XIV, nr. 57). Met deze brief informeer ik uw Kamer over de inhoudelijke aspecten van het convenant. Voor het convenant zelf verwijs ik naar de bijlage¹.

De wens om te komen tot een maatschappelijk convenant vloeit voort uit het Advies van de Task Force Duurzame Noorzeevervisserij («Vissen met tegenwind»).

Eind 2007 hebben sector, NGO's en overheid afgesproken de mogelijkheden voor een maatschappelijk convenant te zullen verkennen. In eerste instantie zijn sector en NGO's met elkaar in gesprek gegaan. Begin dit jaar is op hun verzoek ook LNV aangeschoven. Dit heeft in gezamenlijkheid geleid tot vijf concrete verkenningen over thema's waarop de betrokken partijen meerwaarde zien in samenwerking. Die verkenningen zijn vervolgens doorvertaald in een convenanttekst waarover overeenstemming is bereikt.

Het uiteindelijke doel van het convenant is te komen tot een duurzame en maatschappelijk gewaardeerde Noordzee(kotter)visserij. Voor de korte termijn is het doel om in gezamenlijke afstemming een aantal betekenisvolle inspanningen te plegen die de ontwikkeling naar het einddoel kunnen bevorderen.

Partijen hebben gekozen voor de uitwerking van vijf belangrijke en kansrijke thema's. Door op deze thema's te kiezen voor samenwerking leveren de betrokken partijen – als ieder zijn deel nakomt – daadwerkelijk een

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

bijdrage aan de beoogde transitie naar een duurzame en maatschappelijk gewaardeerde Noordzeevervisserij. Dit laat onverlet dat elke partij ook op deze vijf thema's vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid blijft werken. Als ieder vanuit zijn/haar eigen verantwoordelijkheid bijdraagt, kunnen synergie-effecten ontstaan omdat verschillende activiteiten elkaar gaan versterken.

Samenwerking op een aantal relevante thema's kan ook een uitstraling hebben op onderwerpen waarover (nog) geen afspraken bestaan.

In het maatschappelijk convenant voor de Noordzeevervisserij «Duurzaam vissen» hebben de partners hun ambities vastgelegd en afspraken gemaakt over de volgende thema's:

- Aanbod van duurzame vis (inclusief certificering);
- Communicatie (inclusief Viswijzer);
- Onderwijs en scholing;
- Aanpak Beschermd Gebieden op de Noordzee;
- Bestandsbeheer.

Uitvoering motie-Jacobi en Koppejan

Communicatie en certificering zijn twee belangrijke pijlers onder het convenant, die tevens de kern vormen van de motie-Jacobi-Koppejan.

Tijdens de verkennende gesprekken zijn een gezamenlijke aanpak van certificering en de vraag hoe om te gaan met de Viswijzer uitvoerig aan de orde geweest. Vastgesteld is dat een gezamenlijke Viswijzer op dit moment nog een brug te ver is. De viswijzer is gebaseerd op een door de NGO's vastgestelde methodiek. De NGO's hebben deze methodiek internationaal in een langdurig proces ontwikkeld en zijn daaraan gecommitteerd.

Wel zullen de NGO's de sector beter en eerder betrekken bij de jaarlijkse beoordelingen voor «goedevis.nl»¹, waar de Viswijzer een afgeleide van is. Er komt een advies/klankbordgroep waarin de sector vertegenwoordigd is. Ook zal ik samen met de NGO's een onafhankelijk wetenschappelijke beoordeling laten maken van de voor Nederland belangrijkste soorten, die kan worden ingebracht bij de totstandkoming van de Viswijzer. Verder zullen de NGO's ervoor zorgen dat de beoordelingen ten behoeve van «goedevis.nl» recht doen aan de activiteiten van de koplopers in de sector, die ijveren voor certificering door de Marine Stewardship Council.

Verder hebben de ondertekenaars afgesproken dat zij een gezamenlijk voorstel voor één informatiepunt zullen ontwikkelen. Dit informatiepunt moet betrouwbare informatie gaan verschaffen over duurzame vis en bedrijven die willen omschakelen naar duurzaamheid met informatie ondersteunen.

Daarnaast zijn er afspraken gemaakt over gezamenlijk optrekken op het terrein van certificering. Dit om het aanbod van duurzame vis te bevorderen. Hierbij zal het bedrijfsleven het initiatief nemen. Zogenaamde «kopgroepen» zullen certificeringstrajecten (MSC, Marine Stewardship Council, of gelijkwaardig) gaan volgen. De recent door mijn ministerie opgerichte Kenniskringen bieden hierbij ondersteuning en ik zal mij inspannen middelen uit het Europese Visserijfonds voor dit proces vrij te maken.

De sector zal verder streven naar RFS (Responsible Fishing Scheme²) certificering als onderdeel c.q. logische stap naar gecertificeerd werken. Van hun kant zullen de NGO's vissers, die serieuze stappen zetten op dit

¹ Databank van Stichting de Noordzee.

² Een label dat Seafish Engeland uitdeeft en waarbij de visser aantoont zijn bedrijf op verantwoorde wijze uit te voeren binnen daarvoor gestelde regels op het gebied van beheer, hygiëne, duurzaamheid, bemanningseisen etc.

gebied een steun in de rug geven, onder meer door hun activiteiten actief uit te dragen richting de samenleving. Het bedrijfsleven zal daarbij met ondersteuning van de NGO's, proberen afnemers te interesseren voor afname en profilering van duurzame en gecertificeerde vis.

Tot slot

Ik heb veel waardering voor het feit, dat de visserij en maatschappelijke organisaties elkaar hebben weten te vinden en dat er nu een convenant op tafel ligt. Ik ben van mening dat dit convenant leidt tot een realistische en werkbare aanpak om te komen tot een duurzame en maatschappelijk gewaardeerde visserij, die de steun van alle direct betrokken partijen heeft. Dit convenant kan een belangrijke bijdrage leveren aan de – noodzakelijke – omslag die in de visserij gaande is. Tegelijkertijd betreur ik dat één van de zes Producenten Organisaties heeft aangegeven het maatschappelijk convenant vooralsnog niet te willen ondertekenen. Daar staat tegenover dat het grootste deel van de sector wel kiest voor samenwerking met andere organisaties.

Het feit dat er gezamenlijke afspraken zijn gemaakt, is op zich van betekenis. Het succes van het convenant zal echter worden afgemeten aan concrete resultaten die geboekt worden. Het spreekt voor zich dat ik mij volledig zal inzetten om het aandeel van LNV in het convenant te realiseren.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg